

σίδος τῶν μερῶν ἐκείνων, ἔλη δὲ ἡ θαυμαστὴ ἐπιτυχία τοῦ Δεφρεγγέρ συνίσταται εἰς τὸ φυσικῶτατον μειδίωμα τῆς κόρης καὶ τὸ σκαπτικὸν πῶς ἦθός της, τὰ δύο ταῦτα γνωρίσματα τῶν Τυρολίδων.

3. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ ΠΤΗΝΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΦΑΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΥΣΧΑΦΕΝ.

Διὰ τοῦ σχεδιογραφήματος τούτου (ἐν σελ. 219) ὁ Φερδ. Λίνδνερ ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ τὴν τύχην τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων πτηνῶν, τὰ ὁποῖα φεύγοντα τὸ ψῦχος τῶν βορείωτέρων κλιμάτων κατὰ τὰς νύκτας τοῦ φθινοπώρου διέρχονται ἀγέληδὲν τὴν Βόρειον θάλασσαν κατευθυνόμενα πρὸς νότον. Εἰς τοὺς μεγάλους φάρους τῶν γερμανικῶν παραλίων, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν τοῦ λιμένος Κουσχάφεν, συμβαίνει ἐπανειλημμένως καθ' ἕκαστον ἔτος περὶεργον φαινόμενον. Ὅστις περιδιαβάσει τὴν νύκτα, εἰς τινα ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν φάρων τούτων, παρατηρεῖ, ὅτι τὸ φῶς τῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπισκιάζεται ὑπὸ πυκνοῦ νέφους, τὸ ὁποῖον ἐκ τοῦ πλησίον ὁρώμενον δὲν εἶνε ἄλλο, παρὰ πυκνὸν σμήνος πτηνῶν, ἱπταμένων περὶ τὸ φῶς τοῦ

φάρου ἀπαράλλακτα ὅπως κατὰ τὰς θερινὰς τῆς Ἀνατολῆς ἐσπέρας ἀπειράριθμα ἔντομα περικυκλοῦσι τὸ φῶς τῶν ἐν τοῖς δωματίοις μᾶς λυχνιῶν.

Προσελκνύμενα ὑπὸ τοῦ φωτός καὶ κατόπιν ὑπὸ τῶν ζωηρῶν ἀκτίνων τοῦ ἀποτυφλούμενα, ὁρμῶσι τὰ πτηνὰ μετ' ἀκαδέκτου δυνάμεως κατὰ τῶν υἰαλίων πλακῶν, κατασυντρίβοντα τοιουτοτρόπως τὰς κεφαλὰς ἢ τὰς πτέρυγας τῶν. Οἱ φύλακες τῶν φάρων ἐξερχόμενοι κατόπιν τοῦ θαλαμίσκου των, συλλέγουσι τὰ θκούσια ταῦτα θύματα τῆς ἀπερισκεψίας καὶ ἀνταμείβουσιν ἑαυτοὺς διὰ τὸν μονότονον βίον των, ψήνοντες τὸ κρέας των ἐπὶ ἐσχάρας ἢ παρασκευάζοντες αὐτὸ ἕκαστος κατὰ τὸ μέτρον τῶν μαγειρικῶν του γνώσεων.

4. Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΕΙΩΝ, ἐκ τῆς ἐν Βερολίνῳ ἑκαλιτεχνικῆς Ἐκδόσεως, σελ. 220.

5. ΕΝ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙΩ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ, ἐκ τῆς ἐν Βερολίνῳ ἑκαλιτεχνικῆς Ἐκδόσεως, σελ. 221.

Ἡ γνωστὴ ἐφημερίς „Gazette de France“ ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῆς περιοδείας, ἣν κατὰ Ἰούλιον ἐπεχείρησεν ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας, κάμνει τὸν ἐξῆς ὑπολογισμόν, τὸν ὅποιον συνιστῶμεν εἰς τὴν περιέργειαν τῶν φιλομαθῶν ἀναγνώστων μας. „Ἐπὶ τῇ ἀπιδάνῳ ὑποθέσει, λέγει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς, ὅτι ὁ κύριος Γκρεβὺ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσῃ τὴν ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμαξοστοιχίᾳ θέσιν του, θὰ ἔχη τὰ ἀκίλουδα ὁδοπορικὰ ἑξῶς:

ἀπὸ Παρισίων μέχρι Dijon	38 φράγκ. καὶ 80 ἑκατ.
„ Dijon μέχρι Dôle	5 „ „ 80 „
„ Dôle μέχρι Mont-sous-Vaudrey	2 „ „ 70 „

47 φράγκ. καὶ 30 ἑκατ.

διὰ νὰ ἐπανακάμψῃ πάλιν εἰς Παρισίους 47 „ „ 30 „

ἐν συνόλῳ 94 φράγκ. καὶ 60 ἑκατ.

Ἄλλ' ὁ κύριος Ἰούλιος Γκρεβὺ λαμβάνει ἐνιαυσίως ἀπὸ τοῦ ταμείου τοῦ Κράτους 300,000 φράγκων ὡς ἑξῶς ὁδοπορικῶν καὶ περιηγήσεων. Καὶ ὅμως ὁ πρῶτος ἀνὴρ τῆς Γαλλίας οὐδέποτε ταξιδεύει. Ἐπομένως καθ' ἕκαστον ἔτος ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ οἰκονομῇ σωστὰς 299 χιλιάδας 905 φράγκα καὶ 40 ἑκατοστά. Ἐάν δὲ πολλαπλασιάσωμεν τὸ ποσὸν τοῦτο μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, καθ' ᾧ ὑπῆρξεν ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Γαλλίᾳ πολιτεύματος, εὐρίσκομεν ὅτι ὁ σεβαστὸς γέρον συνέλεξε ἡσύχως καὶ ἄνευ ἐπινοιδιῶν ἐπιχειρήσεων τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν 5,389,297 φράγκων καὶ 20 ἑκατοστῶν.“

* * *

Κατὰ τινὰς πληροφορίας δημοσιευθείσας ἐν τινι γερμανικῷ στρατιωτικῷ περιοδικῷ τὸ σῶμα των ἀξιωματικῶν τοῦ ἰταλικοῦ ναυτικοῦ ἀποτελεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξ 8 ἀντιναυάρχων (58—59 ἐτῶν ἡλικίας κατὰ μέσον ὅρον), ἐκ 16 ὑποναυάρχων (55 ἐτῶν ἡλικίας κατὰ μέσον ὅρον ὁ νεώτατος δὲ ἔχει ἡλικίαν 49 ἐτῶν), ἐκ 37 διοικητῶν θωρηκτῶν πλοίων τῆς γραμμῆς, ἐκ 48 διοικητῶν φρεγατῶν, ἐκ 40 διοικητῶν κορβητῶν, ἐκ 235 ἀντιπλοιαρχῶν, καὶ ἐξ 155 ὑποπλοιαρχῶν. Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ ναυτικοῦ συνίσταται ἐκ δύο ἀντιναυάρχων ὡς γενικῶν ἐπιθεωρητῶν, ἐκ 3 ὑποναυάρχων, 6 πλοιαρχῶν, 6 ἀρχιμηχανικῶν, 13 μηχανικῶν πρώτης καὶ 10 δευτέρας κλάσεως. Τὸ μέγα τοῦτο πλῆθος τῶν ἀξιωματικῶν ἐν τῷ ἰταλικῷ ναυτικῷ εἶνε φυσικὴ συνέπεια τῆς ἀκαμάτου δραστηριότητος, μετ' ἧς ἀπὸ δεκαετίας ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐργάζεται πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν κατὰ θάλασσαν δυνάμεων της. Τὸ σῶμα τῶν μηχανικῶν ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἀρχιμηχανικῶν, ἐξ 8 μηχανικῶν ἐχόντων βαθμὸν πλοιαρχοῦ καὶ 82 ἄλλων κατωτέρων ὑπαλλήλων. Τὸ σῶμα τῶν ἱατρῶν τοῦ ναυτικοῦ συγκροτοῦσιν 118 ἱατροὶ ὅλων τῶν βαθμῶν, ἀπὸ τοῦ ναυάρχου μέχρι τοῦ βοηθοῦ. Ἐν τῇ ναυτικῇ Σχολῇ τοῦ Λιβόρνου εὐρίσκονται 205 μαθηταί, ἐν δὲ τῇ Σχολῇ τῶν μηχανικῶν ἐν Βενετίᾳ διδάσκονται ἐπὶ τοῦ παρόντος 153 νέοι. Κατὰ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ἔτους 1885—1886 ὁ ἀριθμὸς τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἰταλίας ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἀξιωματικῶν, συμποσοῦται εἰς 11,800 ἄνδρας.

* * *

Ἐν τέλει τοῦ ἔτους 1884 οἱ σιδηρόδρομοι ὅλης τῆς ὑψηλῆς εἶχον ἑκτασιν 468,108 χιλιομέτρων, ἐξ ὧν ἡ μὲν Εὐρώπη εἶχε τὰς 189,487, ἡ

Ἀμερικὴ τὰς 239,468, ἡ Ἀσία τὰς 20,539, ἡ Ἀφρικὴ τὰς 6,561 καὶ ἡ Αὐστράλιαν τὰς ἐπιλοίπους 12,053.

Καὶ τὸ μὲν πλέγμα τῶν εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων κατὰ τὰς διαφόρους χώρας εἶχεν ὡς ἐξῆς:

	Χιλιόμετρα.	ἐπὶ 100 τετρ. μιλ.	ἐπὶ 10 χιλ. κατ.
1. Γερμανία:			
Πρωσία	21,680	6 ₂	7 ₉
Βαυαρία	5,068	6 ₇	9 ₆
Σαξωνία	2,216	14 ₈	7 ₅
Βυρτεμβέργη	1,560	8 ₀	7 ₉
Βάδη	1,329	8 ₈	8 ₅
Ἀλσατία καὶ Λοραίνη	1,300	9 ₀	8 ₃
Λοιπαὶ χῶραι τῆς Γερμανίας	3,567	6 ₈	7 ₅
	36,720	6 ₈	8 ₇
2. Αὐστροουγγαρία	21,850	3 ₅	5 ₉
3. Ἀγγλία καὶ Ἰρλανδία	30,370	9 ₀	8 ₆
4. Γαλλία	31,200	5 ₉	8 ₄
5. Ῥωσσία	25,750	0 ₅	3 ₁
6. Ἰταλία	10,120	3 ₄	3 ₁
7. Βέλγιον	4,310	14 ₇	7 ₈
8. Κάτω Χῶραι	2,650	7 ₅	6 ₃
9. Ἑλβετία	2,790	6 ₈	9 ₅
10. Ἰσπανία	8,281	1 ₆	5 ₆
11. Πορτογαλία	1,520	1 ₇	3 ₇
12. Δανία	1,900	4 ₉	9 ₆
13. Νορβηγία	1,562	0 ₅	8 ₂
14. Σουηδία	6,600	1 ₅	14 ₅
15. Σερβία	240	—	—
16. Ρουμανία	1,605	1 ₃	3 ₀
17. ΕΛΛΑΣ	175	—	—
18. Τουρκία, εὐρωπαϊκὴ	1,765	—	—

Ἐκ τούτων ἐξάγεται, ὅτι τὴν μεγαλειτέραν ἀνάπτυξιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἑκτασιν τῆς χώρας ὑπέστησαν οἱ σιδηρόδρομοι ἐν Σαξωνίᾳ καὶ ἐν Βελγίῳ, κατόπιν δὲ πυκνότεροι εἶνε οἱ σιδηρόδρομοι ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Ἀλσατίᾳ, ἐν Βάδῃ, ἐν Βυρτεμβέργῃ, ἐν ταῖς Κάτω Χώραις, ἐν Ἑλβετίᾳ, ἐν Βαυαρίᾳ καὶ ἐν Πρωσίᾳ.

Ἐν δὲ τῇ Ἀμερικῇ αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι μόναι ἔχουσι σιδηροδρόμους ἐκτάσεως 201,735 χιλιομέτρων, κατόπιν ἔρχεται ὁ Καναδᾶς μετὰ 15,000, τὸ Μεξικὸν μετὰ 5,200, ἡ κεντρικὴ Ἀμερικὴ, αἱ Ἀντίλλαι, ἡ Κολομβία καὶ ἡ Βενεζουέλα μετὰ 2,210, ἡ Βραζιλία μετὰ 6,115, ἡ Ἀργεντινὴ δημοκρατία μετὰ 4,100, ἡ Παραγουάη μετὰ 72 μόνον χιλιομέτρων, ἡ Οὐρουγουάη μετὰ 470, ἡ Χιλὴ μετὰ 1,850, τὸ Περού μετὰ 2,600 καὶ τέλος ἡ Βολιβία μετὰ 56 χιλιομέτρων.

Αἱ δαπάναι πρὸς στρώσιν τῶν ἐν Εὐρώπῃ μόνον σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ὑπελογίσθησαν εἰς 70,520, 750,900 δραχμῶν. Καὶ ἡ μὲν Γερμανία ἐδαπάνησε 12,085,150,000, ἡ δὲ Αὐστρία 6,370,850,000, ἡ Ἀγγλία 20,020,520,000, ἡ Γαλλία 11,130,672,000, ἡ Ῥωσσία 6,020,150,000, ἡ

Ἰταλία 2½ περίπου δισεκατομύρια δραχμῶν κτλ. Ἐν συνόλῳ τέλος πάντων τὰ κεφάλαια τὰ κατὰτέθέντα πρὸς στρωθῆν ὧν τῶν ἐπὶ γῆς σιδηροδρόμων ὑπελογίσθησαν εἰς 125 δισεκατομύρια δραχμῶν.

* * *

Ὁ ἄξιος τῶν Γάλλων ἀρμολόγος ἐν Τογκίνῳ Παῦλος Βέρτ, ὁ διὰ τὸν φυσιολόγος καὶ πολιτικός, φυσιοδίφης ἄμα καὶ ὑπουργός, ἀμερικανὸς δὲ τοῦ κλήρου διώκτης, ἀνοίγει εὐρύτατον στάδιον ἐνεργείας εἰς τοὺς ἀξέ-
νους ἐκείνους τόπους. Τὴν κατάλληλον αὐτοῦ ἐκλογὴν ὡς διοικητοῦ τῆς ἀπερὰντου ἐκείνης γαλλικῆς ἀποικίας, πρὸ διετίας προσαρτηθείσης τῇ μητροπόλει, μαρτυρεῖ σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ ἐν σχεδίῳ μελετηθεῖσα, προεχέστατα δὲ διοργανουμένη ἱδρυσις Τογκινικῆς Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας πρακτικὸν μέλημα ἔσται ἡ συναγωγὴ καὶ διατήρησις παντός, ὅτι ἀνάγεται ἱστορικῶς εἰς τὸ Τογκίνον, καὶ ἡ βαθμιαία ἡμέρωσις τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἐξαπλώσεως στοιχειώδους τινὸς παιδείας, δυναμένης νὰ προετοιμάσῃ τοὺς ἑκωντέτους εἰς τὴν κατάληψιν ἐπιστημονικῶν βιβλίων, κατὰλλήλως εἰς τὴν ἀναμνητικὴν γλῶσσαν ἀπὸ τοῦδε μετὰφραζομένων. Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀναμορφωτικοῦ τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἡ πρακτικὴ τοῦ σοφοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς διάνοια ἐπιτυχῶς δὴ τελειώσῃ, μελετᾶται καὶ ἡ γαλλικὴ μετὰφρασις πάντων τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅσα, εἰς διαφόρους γλώσσας συντεταγμένα, σχετίζονται πρὸς τὴν πολιτείαν τῆς ἀποικίας ὡς καὶ ἡ ἱδρυσις

δημοσίων βιβλιοθηκῶν ἐν ταῖς σημαντικωτέραις πόλεσι καὶ μία Ἐθνικὴ τῶν ἀγρίων ἐκείνων Βιβλιοθήκη ἐν Χανό, ἔδρα τῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ βέκτου ἀρμολόγου.

* * *

Ἡ ταχύτης τῆς αὐξήσεως τῶν τριχῶν ποικίλλει. Ὁ πώγων αὐξάνει κατ' ἔτος 6½ δακτύλους, ὥστε ὀδοηκοντούτης γέρον τακτικῶς περικόπτων τὸν πώγωνά του μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης τοῦ βίου ἐδυσίασε τρίχας ἐχούσας 33 ποδῶν μήκος. Ὅτι ἡ ἀνδρική κόμη δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν καὶ ἡ γυναικεία πρὸς αὔξησιν ἰδιοφυῖαν ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τούτου, ὅτι τὸ δέρμα τῆς γυναικείας κεφαλῆς φέρει πυκνότερον πιμελωδῶν ἰσθμῶν πλέγμα. Περὶ τῆς πτώσεως τῶν γυναικείων τριχῶν δύναται τις νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐνθυμούμενος τὸν ἐξῆς ἀλάνθαστον κανόνα: Ἐφ' ὅσον ἐν μόνον τέταρτον τῶν πεσοῦσων τριχῶν δὲν ἔφθασε τὸ μήκος 6 δακτύλων, ἡ πτώσις εἶνε ὁμαλὴ καὶ ἀκίνδυνος ἔτι, ὁ ἀναπληρωθῶσι δὲ τὰ κεῖνὰ δι' ἄλλων ἀφεύκτως ἀναφυησομένων τριχῶν. Ὅταν ὅμως πλεῖον τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἢ αἱ ἡμίσεις τῶν ἀποβαλλομένων τριχῶν εἶνε λίαν βραχεῖαι, τοῦτο εἶνε σημεῖον νοσηρᾶς ἀπωλείας, διότι αἱ τρίχες δὲν ἔχουσιν ἄρκετὴν δύναμιν πρὸς τελείαν αὐξήσιν καὶ ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι μετὰ προσοχῆς τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ταχείας καὶ τελείας φαλακρότητας.

Εἰς τῶν συνεργατῶν τοῦ ἐν Λονδίῳ ἐκδιδομένου ἱατρικοῦ περιοδικοῦ „Medical Press“ διηγείται, ὅτι διατρίβων ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ἐπεσκέφθη καὶ μίαν κλινικὴν, ὅπου εὐρίσκειτο μία ἀσθενής, ἥτις, ἐρωτηθεῖσα ποῖον ἐπάγγελμα μετέρχεσθαι, ἀπεκρίθη ὅτι ἐκκαθαίρει ὁστᾶ ἀνθρώπων συναρμολογούμενα κατόπιν εἰς σκελετοὺς πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπιδιδόμενων εἰς ἀνατομικὰς μελέτας. Ὁ ἀνταποκριτής, γενόμενος περιέργος, ἐζήτησε καὶ ἄλλας πληροφορίας παρὰ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης, δούσης αὐτῇ καὶ τὴν διευθύνσιν τοῦ ἐργασταρίου τῶν σκελετῶν, ἐν ᾧ προηγουμένως εἰργάζετο. Τῇ ἐπαύριον ὁ ἄγγλος ἐπεσκέφθη τὸ κατὰσθημα τοῦτο, κείμενον ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ St. Denis καὶ ἔχον εὐρείας διαστάσεις. Ἐν τῇ μεγαλειτέρᾳ τῶν αἰθουσῶν τοῦ εὐρίσκοντο δύο σειραὶ λεβήτων, ἀφ' ὧν ἀναθρόσκουσιν ἀτμοὶ ἀναδίδοντες ὁσμὴν, ἀνυπόφορον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς συνειδισμένους εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τῶν ἀνατομικῶν αἰθουσῶν. Ἐν τοῖς λέβησι τοῖσι τε βράζονται τὰ ὁστᾶ καὶ ἀπαλλοτρίωνται τῶν τενόντων τῶν. Ἡ δυσκολιό-
τέρα ἐργασία συνίσταται εἰς τὴν ἐξάρθρωσιν τῶν ὁστῶν τῆς κεφαλῆς, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ δὲ τοῦτο, καὶ μάλιστα εἰς τὰ κρανία τῶν παιδίων καὶ τῶν νεαρῶν ὑποκειμένων, ἀπαιτεῖται ἡ κοιλότης τοῦ κρανίου νὰ πληρωθῇ διὰ ξηρῶν πίσων καθυγραינוμένων δι' ὕδατος, διὰ νὰ ἐξογκωθῶσι καὶ νὰ διαρρηθῶσιν ἀνευ βλάβης τῶν ὁστῶν καὶ τὰς λεπτοτέρας βραφάς. Πολλοὶ λέβητες εἶνε ὠρισμένοι δι' ὁστᾶ ζώων, ἐξ ὧν κατόπιν κατασκευάζονται σκελετοὶ χάριν φυσικοεπιστημονικῶν μελετῶν, σημαντικῶς ἐφθνότεροι τῶν ἀνθρωπίνων καὶ αποτελοῦντες σπουδαῖον παράγοντά τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῶν Παρισίων. Ἐκ τῶν λεβήτων ἐξαγόμενα τὰ ὁστᾶ τοποθετοῦνται ἐπὶ τραπεζῶν, ὅπου ἐπιμελῶς ἀποκαθαίρονται ἀφ' ὧν τῶν παραρτημάτων τῶν, οἷον τενόντων, ἰσθμῶν κτλ. Οἱ τὴν ἐργασίαν ταύτην ἐκτελοῦντες ἐργάται πληθύνονται ἄδρως, μάλιστα δὲ ὅσοι ἔχουσιν νὰ προπαρασκευάσωσι μικροὺς σκελετοὺς, οἷον βατράχων, συρῶν κτλ. Τὸ ἅλπος τὸ ἐπιπλέον ἐν

τοῖς λέβησιν ἐξαφρίζεται μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας καὶ συλλέγεται ἐντὸς ἰδιαίτερων δοχείων, τί δ' ἐξ αὐτοῦ γίνεται, δὲν καταρθώσε νὰ μάθῃ ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτής. Ἀφ' οὗ τὰ ὁστᾶ, μικρὰ τε καὶ μεγάλα, καλῶς βρασθῶσι καὶ καθαρισθῶσι, λευκαίνονται κατόπιν ἐκτιθέμενα εἴτε εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ χλωρίου, εἴτε εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας. Μετέπειτα μεταφέρονται εἰς ἰδιαίτερον ἐργαστήριον, ὅπου κατατάσσονται καὶ συναρμολογούνται πρὸς ἄλλα δι' ὀρειχαλκίων ἐλασμάτων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶδος τῆς ἐργασίας προαπαιτεῖ ἐμβριθεῖς γνώσεις τῆς ὀστεολογίας καὶ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον καλλιτεχνικὸν αἰσθημα, διότι εἶνε ἀνάγκη ἐκ πολλῶν ὁμοιομόρφων ὁστῶν νὰ ἐκλέγονται πάντοτε ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἀποτελέσωσι ἕνα τέλειον σκελετόν, ἀνήκοντα εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον. Ἐκλέγουσιν ἐν γένει μόνον τὰ κάλλιστα καὶ κανονικώτατα ἐξ αὐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ πωλοῦσιν εἰς σπουδαστάς, ἔχοντες ἀνάγκην ὁστέων τινων μόνον καὶ χάριν οἰκονομίας μὴ δυναμένων ν' ἀγοράσωσιν ἕνα ὁλόκληρον σκελετόν. Ἀξιοπερίεργον εἶνε, ὅτι ἡ ἀξία ἐνὸς οἰουδήποτε σκελετοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ γένους, εἰς ὃ ἀνήκει, διότι ὁ γυναικεῖος σκελετὸς εἶνε κατὰ εἰκοσι τοὺς ἑκατὸν ἀκριβώτερος τοῦ ἀνδρικοῦ, ἔχοντος κατὰ τὰλλα τὴν αὐτὴν ποιότητα πρὸς τὸν γυναικεῖον. Ομοίως δὲ καὶ οἱ σκελετοὶ τῶν παιδίων εἶνε ἀκριβώτεροι τῶν σκελετῶν ἡλικιωμένων ἀνθρώπων. Ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ ἐργασταρίου ὑπάρχουσιν ἐκτεθειμένοι σκελετοὶ παιδίων ἀπὸ τοῦ ἐλαχίστου μεγέθους, τριῶν ἕως τεσσαρῶν δακτύλων, μέχρις ὕψους ἐνὸς μέτρου. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα περὶ τοῦ μέρους, ὁπόθεν προέρχονται τὰ ὁστᾶ ταῦτα, ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτής λέγει, ὅτι πηγὴ αὐτῶν εἶνε τὰ νοσοκομεία, αἱ ἀνατομικαὶ αἰθούσαι καὶ αἱ φυλακαί. Ὅπως δὴποτε παρετηρήθη, ὅτι ζητοῦνται πάντοτε περισσώτερα ὁστᾶ παρ' ὅσα ὑπάρχουσιν, ὑπάρχει δηλαδὴ ἑλλειψις αὐτῶν καὶ ἡ βιομηχανία αὕτη τῶν Παρισίων λέγεται, ὅτι εἶνε μία τῶν ἀκμαιοτάτων καὶ ἐπιμεροδεστάτων.

Η ΣΥΡΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἦρχισαν πάλιν, ἅμα τῇ μεταβολῇ τοῦ καιροῦ, ν' ἀναφαίνωνται τὰ πρῶτα κινήματα τῆς γυναικείας φαντασίας καὶ αἱ πρῶται δηλώσεις αὐτῆς περὶ τῶν ἀναισθησίων, ἃς μέλλει νὰ προκαλέσῃ κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχομεν ἄλλο νὰ παρατηρήσωμεν, παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴπομεν ἤδη καὶ πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν, ὅτι δηλαδὴ αἱ κυρίαι ἐξακολογητικῶς καὶ ἐπιμῶνως ἀγωνίζονται ν' ἀπομιμηθῶσιν ἐν πᾶσι τοῖς ἄνδρα. Περὶ τῆς συρμομανίας, ἥτις κατέλαβε τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς μας, ἔλα τὸ γαλλικὸ φύλλον γράφουσι σατύρας πολλὰς, περιγράφουσι δὲ τοὺς

σημερινούς κομψευομένους ὡς ἐξῆς χωρὶς τὸ παράπαν νὰ παρασύρουνται εἰς ἀπιστευτοὺς ὑπερβολάς. Ἐκαστος ξένος, ὅστις θέλει νὰ φαίνεται chic ἐν Παρισίοις, οφείλει νὰ θέσῃ τὴν κεφαλὴν του ἐντὸς πύλου, ἔχοντος ὕψος τοῦλάχιστον ¾ τοῦ μέτρου, πλατύτατον γυρὸν καὶ στυλινότητα λίπους. Τὸ κάλυμμα τοῦτο τῆς ἀτυχοῦς κεφαλῆς πρέπει νὰ καλύπτῃ οὐ μόνον ταύτην, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ μέτωπον καί, εἰ δυνατόν, νὰ ἐπισκιάζῃ καὶ αὐτὸ τὸ πρόσωπον. Κάτωθεν δὲ τὸ περιλαίμιον πρέπει καὶ αὐτὸ νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς σιαγόνης, διότι πᾶν περιλαίμιον ἔχον ὕψος ὀλιγώτερον τῶν 12 ὕψους